

N:o 37.

Ank. till Riksd. kansli den 4 mars 1898, kl. 1 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt förslag om skrifvelse till Kongl. Maj:t
i fråga om rust- och rotehålllets sättande på vakans m. m.*

(I. A.)

Under anförande, bland annat, att värderingarna af rust- och rotehållarnes besvär vore så låga, att de ej erhöle full ersättning för dessa besvärs effektiva utgörande, har i en inom Riksdagens Andra Kammare väckt, till statsutskottet remitterad motion (n:o 112) herr *J. E. Olsson* i Skiftinge föreslagit, att Riksdagen måtte i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag om rust- och rotehålllets försättning på vakans i mån af nuvarande manskapets afgang samt statens öfvertagande af rustning och rotering.

På sätt vid nästlidna års riksdag statsutskottet vid behandling af en i likartadt syfte väckt motion erinrade, skall ny fastställelse af rustnings- och roteringsbesvärens värde ega rum år 1899 och derefter hvart tionde år, hvarje gång för de närmast följande tio åren; och då härvid rustnings- och roteringsbesvären, äfven då de utgöras effektivt, komma att uppskattas till sitt fulla värde samt detta lägges till grund för lindringen i besvären, synas rust- och rotehållarne härigenom vara tillförsäkrade möjlighet att till fullo erhålla den lindring och godtgörelse, som skola dem beredas. Härtill kommer, att det torde vara af största vikt, att erfarenhet om resultaten af den redan beslutade, icke obetydliga vakanssättningen afvaktas, innan åtgärder vidtagas för åvägabringande af en ytterligare sådan.

Utskottet hemställer alltså,

att herr Olssons ifrågavarande motion icke må
af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 4 mars 1898.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
